

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΛΥΣΙΑΣ, ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ § 1 – 3

ΕΡ. Έργο του προοιμίου είναι η εύνοια, η πρόσεξις (προσοχή) και η ευμάθεια (κατατόπιση) . Πραγματώνεται το έργο αυτό στο συγκεκριμένο προοίμιο; (ασκ.1 / σχ.βιβλ.σελ.85)

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ:

Στο προοίμιο του ρητορικού λόγου του Λυσία « Υπέρ Μαντιθέου», εμφανίζεται ο πελάτης του Λυσία μπροστά στη Βουλή των Πεντακοσίων. Κληρώθηκε βουλευτής και υφίσταται, κατά το νόμο, τη σχετική «δοκιμασία». Κάποιοι όμως συμπολίτες του τον έχουν κατηγορήσει ότι συνεργάστηκε με το τυραννικό καθεστώς των Τριάκοντα ασκώντας το αξίωμα του ιππέα. Η κατηγορία που του επιρρίφθηκε είναι σοβαρή, καθώς ενδέχεται να ακυρωθεί η εκλογή του . Επομένως, δικαιούται και υποχρεούται να την αναιρέσει γιατί μόνο έτσι θα ασκήσει το βουλευτικό αξίωμα.

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ & ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ (ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΟΥΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ Ή ΧΩΡΙΣΤΑ) :

Ειδικότερα, ο «δοκιμαζόμενος» στο προοίμιο του λόγου του, επιτυγχάνει και τους τρεις επιδιωκόμενους σκοπούς, την «εύνοια», την ευνοϊκή δηλαδή αντιμετώπιση εκ μέρους των βουλευτών, την «πρόσεξιν», την προσέλκυση του ενδιαφέροντος του ακροατηρίου και την «ευμάθεια», τον κατατοπισμό δηλαδή επί του θέματος. Στην αρχή της απολογίας του με τρόπο πρωτότυπο και απροσδόκητο ευχαριστεί τους κατηγορούς του υπογραμμίζοντας παράλληλα την κακοβουλία τους **«πολλήν χάριν...κατηγορίας»** . Η δήλωσή του αυτή διεγείρει την προσοχή των ακροατών, αφού αναμενόμενο θα ήταν να νιώθει οργή και αντιπάθεια για «κείνους και όχι ευγνωμοσύνη. Η έκφραση ευγνωμοσύνης προς τους κατηγορούς, έστω και υπό προϋποθέσεις, αποτελεί στοιχείο πρωτοτυπίας και εντυπωσιασμού, με τα οποία ο ρήτορας επιδιώκει να επιτύχει την πρόσεξιν και να κερδίσει την εύνοιαν των βουλευτών. Υποστηρίζει δηλαδή ότι εκείνοι θέλουν να τον βλάψουν, αφού είναι κακοήθεις και συκοφάντες.

Αντιθέτως, ο ίδιος παρουσιάζεται θύμα της μοχθηρίας τους **« βουλομένους έκ παντός...ποιεῖν»**, **«τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις»**, **«των ἐχθρών...χείρους»**. Έτσι, μειώνει το ήθος των κατηγορών, ενώ εξυψώνει παράλληλα το δικό του. Με τον τρόπο αυτόν

Αναφέρω τις βασικές πληροφορίες για την ομαλή μετάβαση στο ζητούμενο της απάντησης .

Περιγράφω τις πληροφορίες που μου παρέχει το παρατιθέμενο απόσπασμα από το σχολικό κείμενο , βάζω παραπομπές & παράλληλα σχολιάζω αντλώντας στοιχεία από το υλικό μου . Εμπλουτίζω και με τα σχόλια του βιβλίου!

προδιαθέτει τους βουλευτές ευμενώς προς το πρόσωπό του. Άλλωστε, ο πελάτης του Λυσία θεωρεί σχεδόν ευεργέτες όσους κατηγορούν άλλους, διότι από τη στιγμή που οι κατηγορούμενοι είναι αθώοι, υπονοώντας έμμεσα και τον εαυτό του, ανασκευάζουν εύκολα τις σαθρές κατηγορίες και είναι τελικά κερδισμένοι με την αποκατάσταση της αλήθειας **« ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως ... καταστῆναι»**. Οι κατήγοροι, έστω και άθελά τους, προσφέρουν στον κατηγορούμενο τη δυνατότητα να αποδείξει την αθωότητά του μιλώντας δημόσια για τη ζωή του και συγχρόνως να καταδείξει το ποιόν των αντιπάλων του.

Δεύτερο στοιχείο προσέλκυσης του ενδιαφέροντος, είναι η έντονη αυτοπεποίθηση και αποφασιστικότητα που επιδεικνύει **«εγώ οὕτω σφόδρα ... πιστεύω»**. Ο υποψήφιος βουλευτής προσδοκεί ότι θα μεταστρέψει οποιαδήποτε αντιπάθεια και κακή εκτίμηση προς το πρόσωπό του αρκεί να ακούσουν την απολογία του **«ώστε ελπίζω... εις τόν λοιπόν χρόνον»**. Η αυτοπεποίθηση του Μαντιθέου και η ελπίδα του ότι θα μεταστρέψει την εις βάρος του δυσμενή εντύπωση αποτελούν προσπάθεια προϊδεασμού των βουλευτών και δημιουργούν εύλογο ενδιαφέρον για όσα πρόκειται στη συνέχεια να εκθέσει.

Επιπροσθέτως, ο Μαντίθεος δηλώνει πίστη και αφοσίωσή στο δημοκρατικό πολίτευμα υπενθυμίζοντας παράλληλα στους βουλευτές ότι έχει συμμετάσχει και ο ίδιος σε κινδύνους και αγώνες για τη δημοκρατία όπως και εκείνοι **« ὡς εὖνους .,. τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι»**, **« καὶ ὡς ἡνάγκασμαι ... μετέχειν ὑμῖν»**. Με τον τρόπο αυτό κερδίζει και πάλι την εύνοια των βουλευτών, επειδή γνωρίζει ότι η προβολή και η αναγνώριση του δημοκρατικού ήθους συγκινούσαν τους Αθηναίους και έπαιζαν καθοριστικό ρόλο στη δοκιμασία των αρχόντων. Δεν αρκούσε όμως μόνον η δημοκρατική διαγωγή για την ανάληψη ενός δημόσιου αξιώματος. Ο εκλεγμένος άρχοντας έπρεπε να διαθέτει και κατάλληλο ήθος. Για το λόγο αυτό αναφέρει στη συνέχεια του ότι έχει ζήσει τη ζωή του κόσμια **« μετρίως βεβιωκώς »** παραπέμποντας στο ιδανικό του « μέτρου » σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής, στο οποίο πίστευαν πολύ οι αρχαίοι. Η πολιτική αρετή του επομένως συνδυάζεται με την κοινωνική και ηθική αρετή. Ο σεβασμός που δείχνει ο νεαρός δοκιμαζόμενος στη Βουλή και στο θεσμό της «δοκιμασίας», διασφαλίζει επίσης την ευνοϊκότερη συμπεριφορά των βουλευτών απέναντι του **«δέομαι ὑμῶν.,,δοκιμάζειν»**.

Ο τελευταίος στόχος του προοιμίου, η ευμάθεια, επιτυγχάνεται με σύντομο και

εύστοχο τρόπο εκ μέρους του δοκιμαζόμενου βουλευτή. Ο Μαντίθεος προβάλλει σύντομα το κατηγορητήριο το οποίο δηλώνει ότι είναι ψευδές «οὐχ ἵππευον», «οὐδέ ἐπεδήμουν», «οὐδέ μετέσχον». Ο ίδιος δηλαδή όπως υποστηρίζει δεν υπηρέτησε στο σώμα των ιππέων, δε συμμετείχε στο τότε καθεστώς και δε βρισκόταν στην Αθήνα την εποχή εκείνη «ἀποδείξω...ἵππευον...οὐδέ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας».

Ολοκληρώνω
την
απάντησή
μου με μία
διαπίστωση
που
προκύπτει
από την
παραπάνω
ανάπτυξη.
Δεν
αναπαράγω
ό,τι ανέφερα
προηγουμέν
ως!

Καταληκτικά, η ύπαρξη προοιμίου σε κάθε ρητορικό λόγο λειτουργεί ως σύντομη έκθεση των γεγονότων που θα αναλυθούν. Παρόλο που δεν είναι η γνωστή η έκβαση του λόγου του υποψηφίου βουλευτή, ωστόσο η διασφάλιση και των τριών αυτών στόχων προδίδουν έναν καλογραμμένο λόγο του οποίου η επιτυχία ήταν αναμενόμενη.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

1. Η απάντησή μου πρέπει να έχει δομή, επομένως χωρίζω παραγράφους!
2. Προσέχω την έκφραση και το λεξιλόγιό μου !
3. Αποφεύγω τη χρήση α' πρόσωπων εκφράσεων & των επαναλήψεων ! Γράφω πάντα σε γ' ενικό ή γ' πληθυντικό χωρίς να εκφράζω ξεκάθαρε την άποψή μου ακόμη και αν μου το ζητάει η ερώτηση!
4. Εφαρμόζω αυτή τη δομή σε οποιαδήποτε εκφώνηση!
5. Απαγορεύονται παραπομπές στο ξεκίνημα και στο κλείσιμο!